

Sygn. akt VU 5358/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant Iwona Jasińska

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 13 czerwca 2014r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawczyni K. S. prawo do świadczenia przedemerytalnego poczynając od dnia 4 czerwca 2014 roku.

Sygn. akt VU 5358/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 czerwca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawczyni K. S. przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego, uznając, że nie legitymuje się ona stażem ubezpieczeniowym wynoszącym co najmniej 30 lat.

Od powyższej decyzji wniosła odwołanie w dniu 26 czerwca 2014 roku K. S..

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

K. S., urodzona w dniu (...), złożyła w dniu 3 czerwca 2014 roku kolejny wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

(dowód: wniosek o świadczenie przedemerytalne z dnia 3 czerwca 2014 roku k. 1-3 w aktach ZUS)

Poprzedni wniosek o świadczenie przedemerytalne z dnia 6 czerwca 2013 roku został załatwiony przez ZUS odmownie decyzją z dnia 27 czerwca 2013 roku z uwagi na pozostawanie przez wnioskodawczynię w zatrudnieniu. Wyrokiem z dnia 12 września 2013 roku, wydanym w sprawie VU 1014/13, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawczyni od powyższej decyzji.

(dowód: wniosek o świadczenie przedemerytalne z dnia 6 czerwca 2013 roku k. 1-2, decyzja ZUS z dnia 27 czerwca 2013 roku k. 32 w aktach ZUS, wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 12 września 2013 roku k. 11 w aktach VU 1014/13)

Łączny staż ubezpieczeniowy wnioskodawczynie do dnia rozwiązania stosunku pracy (tj. do dnia 3 stycznia 2012 roku) wynosi 22 lata, 9 miesięcy i 12 dni, w tym mieści się 13 lat, 3 miesiące i 24 dni okresów składkowych, 6 lat, 4 miesiące i 28 dni okresów nieskładkowych oraz 6 lat i 9 dni okresów uzupełniających.

(dowód: dane o okresach zatrudnienia k. 31 w aktach ZUS)

Ostatnio przed złożeniem wniosku o świadczenie przedemerytalne K. S. pozostawała w zatrudnieniu w okresie od 14 maja 2007 roku do 31 października 2013 roku w (...) w P.. Stosunek pracy łączący strony ustał z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

(dowód: świadectwo pracy k. 6 w aktach ZUS)

W okresie od 12 listopada 2013 roku do 31 maja 2014 roku wnioskodawczynie pobierała zasiłek dla bezrobotnych. Powiatowy Urząd Pracy w P. wystawił wnioskodawczynie w dniu 3 czerwca 2014 roku zaświadczenie stwierdzające, że wnioskodawczynie jest nadal zarejestrowana jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku dla bezrobotnych do dnia 11 listopada 2014 roku i w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

(dowód: zaświadczenie PUP w P.. k. 7 w aktach ZUS)

W okresie od 1 grudnia 1983 roku do 30 listopada 1995 roku wnioskodawczynie była zatrudniona w (...) Spółdzielni (...) w K. na stanowisku kasjera-magazyniera. Przez cały okres zatrudnienia wnioskodawczynie była członkiem ww. spółdzielni.

(dowód: świadectwo pracy k. 18 w aktach ZUS, zeznania wnioskodawczynie k. 42, 43 w aktach sprawy)

Okres zatrudnienia w (...) w K. od 15 listopada 1991 roku do 30 listopada 1995 roku ZUS zaliczył wnioskodawczynie do stażu pracy, odmawiając jednocześnie zaliczenia do stażu pracy okresu od 1 grudnia 1983 roku do 14 listopada 1991 roku.

(dowód: wykaz wprowadzonych dochodów ubezpieczonego k. 8 w aktach ZUS)

W trakcie zatrudnienia w (...) w K. od 1 grudnia 1983 roku do 14 listopada 1991 roku wnioskodawczynie pracowała co najmniej po 8 godzin dziennie. Wnioskodawczynie pracowała na stanowisku magazyniera. Do jej obowiązków na tym stanowisku należało wydawanie z magazynu paszy, nawozów, paliwa i części zamiennych. Ponadto wnioskodawczynie wykonywała obowiązki kasjera w biurze. W każdym miesiącu pracowała ponad 20 dni. Wnioskodawczynie była wynagradzana na podstawie dniówek obrachunkowych.

(dowód: zeznania wnioskodawczynie k. 42, 43 w aktach sprawy)

W spornym okresie wnioskodawczynie miała wypłacane wynagrodzenia według podstawowych dniówek obrachunkowych lub powyżej tego poziomu. Jedyne okresy, kiedy wynagrodzenie było wypłacone poniżej podstawowych dniówek obrachunkowych to miesiące maj i wrzesień 1986 roku, co było związane z korzystaniem z zasiłku macierzyńskiego. Brak występowania naliczenia wynagrodzenia przez (...) według obniżonych podstawowych dniówek obrachunkowych świadczy o tym, że wnioskodawczynie przepracowała pełne okresy (za wyjątkiem urlopu macierzyńskiego w 1986 roku w wymiarze 122 dni i 5 dni okresów zasiłkowych).

(dowód: listy płac – załącznik do akt rentowych, opinia biegłej z zakresu rachunkowości D. W. k. 15-25 w aktach sprawy)

Sąd Okręgowy ocenił i zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 170 ze zm.), zwanej dalej ustawą, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn. Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat – kobieta oraz 60 lat – mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Art. 2 ust. 3 ww. ustawy stanowi natomiast, że świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W celu przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego, wnioskodawczyni winna zatem wykazać, iż posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat. Spełnienie pozostałych przesłanek do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego nie było kwestionowane przez ZUS, a przy tym nie budzi wątpliwości Sądu (wnioskodawczyni ukończyła 55 lat, jej ostatni stosunek pracy ustał z przyczyn dotyczących zakładu pracy, pobierała zasiłek dla bezrobotnych przez okres ponad 6 miesięcy,

jest nadal zarejestrowana jako osoba bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych i złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych).

W ocenie Sądu nie ma racji ZUS, iż brak wykazu dniówek obrachunkowych uniemożliwia zaliczenie do stażu pracy skarżącej okresu pracy w spółdzielni w charakterze członka spółdzielni.

W postępowaniu przed Sądem strona może bowiem wykazywać wszelkimi dostępnymi środkami dowodowymi sporne okoliczności. Zdarza się przecież, iż były pracownik nie dysponuje żadnymi dokumentami dotyczącymi, np. faktu zatrudnienia, co nie oznacza, iż fakt pracy nie może zostać wykazany na podstawie innych dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

Poza sporem pozostaje, iż K. S. był członkiem (...) Spółdzielni (...) w K.. W okresie spornym, to jest od 1 grudnia 1983 roku do 14 listopada 1991 roku, jako członek spółdzielni pracowała na stanowiskach magazyniera- kasjera.

We wskazanym powyżej okresie regulacje dotyczące praw i obowiązków członków spółdzielni znajdowały się w dekrecie z dnia 4 marca 1976 roku o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz. U. z 1983r. Nr 27, poz. 135 ze zm.).

Zgodnie z art. 4 ww. dekretu przy ustalaniu okresu pracy w spółdzielni wymaganego do uzyskania świadczeń:

- 1) za dzień pracy uważa się 8 godzin pracy, a przed dniem 1 lipca 1962 roku, dzień, który stanowił podstawę do obliczenia dniówki obrachunkowej; do dni pracy zalicza się również dni urlopu wypoczynkowego oraz dni pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub opiekuńczego,
- 2) za miesiąc pracy uważa się 20 dni pracy dla mężczyzny oraz 13 dni pracy dla kobiety, a jeżeli ubezpieczony użytkuje działkę przyzagrodową lub dostarcza spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym – 18 dni pracy dla mężczyzny oraz 11 dni pracy dla kobiety,
- 3) za rok pracy uważa się rok obrachunkowy, w którym mężczyzna przepracował w spółdzielni co najmniej 240 dni pracy, kobieta 150 dni pracy, a jeżeli użytkuje działkę przyzagrodową lub dostarcza spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym – to co najmniej: mężczyzna 220 dni pracy, a kobieta 130 dni pracy.

Stosownie do treści art. 29 dekretu przy ustalaniu prawa do świadczeń na podstawie przepisów wymienionych w art. 3 ust. 2 oraz wysokości tych świadczeń:

- 1) przepisy dotyczące członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych stosuje się do osób wymienionych w art. 1,
- 2) dochód z tytułu pracy w spółdzielni stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie uważa się za równorzędny z wynagrodzeniem z tytułu zatrudnienia.

W przepisie § 3 obowiązującego do dnia 31 grudnia 1998 roku rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wykonania przepisów dekretu o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych i ich rodzin z dnia 19 marca 1976 roku (Dz. U. Nr 13, poz. 74 ze zm.), postanowiono natomiast, iż: przy ustalaniu okresu pracy w spółdzielni wymaganego do uzyskania świadczeń:

- 1) w razie przepracowania w ciągu roku obrachunkowego mniejszej liczby dni niż określona w art. 4 pkt 3 dekretu okres pracy ustala się w miesiącach i dniach,
- 2) w razie przepracowania w ciągu roku obrachunkowego większej liczby dni pracy niż określona w art. 4 pkt 3 dekretu do okresu pracy zalicza się jeden cały rok pracy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, iż skarżąca z całą pewnością przepracowywała w spornym okresie w każdym roku pracy przewidziane w dekreście z dnia 4 marca 1976 roku minimum 240 dni w roku. Pracowała bowiem każdego dnia minimum 8 godzin dziennie.

Dokonując ustaleń w tym zakresie Sąd oparł się na zeznaniach wnioskodawczynie. Zeznania te zasługują na wiarę, gdyż znajdują potwierdzenie w zachowanych dokumentach płacowych dotyczących wnioskodawczynie. Organ rentowy nie przedstawił zaś w toku postępowania żadnych dowodów, które pozwoliłyby na podważenie wiarygodności złożonych zeznań.

W związku z powyższym brak wykazu dniówek nie może w ocenie Sądu niweczyć prawie 8 letniego stażu pracy, poprzez jego nieuwzględnienie przy ustalaniu uprawnień do świadczenia przedemerytalnego. Skoro zatem wnioskodawczynie udowodniła, że w spornym okresie świadczyła pracę w (...) w K. w wymiarze co najmniej 240 dni w roku należało zatem zaliczyć jej ten okres pracy do stażu pracy.

Powyższe znajduje pełne potwierdzenie w opinii sporządzonej przez biegłą z zakresu rachunkowości D. W., która w oparciu o zachowaną dokumentację placową wnioskodawczynie stwierdziła, ile średnio dniówek obrachunkowych przepracowała wnioskodawczynie w spornych latach. Biegła wskazała w opinii, że spornym okresie wnioskodawczynie miała wypłacane wynagrodzenia według podstawowych dniówek obrachunkowych lub powyżej tego poziomu.

Opinii tej, którą Sąd uznał za wiarygodną, ZUS nie zakwestionował w toku postępowania.

Dodać należy, iż zgodnie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2015r. poz. 748 ze zm.) okresami składkowymi są okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i w innych spółdzielniach zrzeszonych w (...) Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, w zespołowych gospodarstwach rolnych spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku (...) oraz pracy na rzecz tych spółdzielni:

- a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,
- b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tego tytułu.

Przy zaliczeniu do stażu ubezpieczeniowego wnioskodawczynie sporego okresu pracy w (...) w K., staż ten wynosi ponad 30 lat.

Wobec powyższego stwierdzić należy, że wnioskodawczynie wykazała wszystkie przesłanki konieczne dla nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji. Stosownie do art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego zostało przyznane wnioskodawczynie od dnia 4 czerwca 2014 roku, to jest od następnego dnia po dniu złożenia wniosku o przyznanie tego prawa.